

POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Iwulski

w sprawie z powództwa Związku Zawodowego [...] Spółka Akcyjna w K.
przeciwko W. S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 6 maja 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu
Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w L.

z dnia 5 września 2013 r., sygn. akt V Pa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 900
(dziewięćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 5 września 2013 r., V Pa [...], Sąd Okręgowy - Sąd Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych w L. oddalił apelację strony powodowej Związku
Zawodowego [...] Spółka Akcyjna w K. od wyroku Sądu Rejonowego - Sądu Pracy
w L. z dnia 27 listopada 2012 r., IV P-Pm [...], oddalającego powództwo wniesione
przeciwko W. S. o zapłatę odszkodowania "za bezprawne dokonanie czynności
prawnych w imieniu i na rzecz strony powodowej".

Od wyroku Sądu Okręgowego strona powodowa wniosła skargę kasacyjną,
w której wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania uzasadniła potrzebą rozstrzygnięcia
istotnego zagadnienia prawnego dotyczącego "kwestii związania Sądu materialną

podstawą prawną żądania - odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną działaniem sprzecznym z prawem, w sytuacji, gdy strony łączą dwa stosunki prawne, tj. stosunek członkostwa w związku zawodowym (...) oraz stosunek pracy (...) w sytuacji, gdy strona powodowa wskazała w pozwie przepis prawa materialnego mający stanowić podstawę prawną orzeczenia oraz wskazała okoliczności faktyczne uzasadniające żądanie pozwu i domagała się zasądzenia odszkodowania za działania pozwanego sprzeczne z prawem tj. sprzeczne z postanowieniami Statutu Związku zawodowego i skierowała roszczenie do pozwanego jako do członka związku zawodowego, a nie jako do pracownika". W podstawach skargi zarzucono naruszenie przepisów prawa procesowego (art. 476 § 1 pkt 1, art. 385, art. 187 § 1 pkt 2 w związku z art. 321 § 1 k.p.c.) wskutek rozpoznania sprawy jako sprawy z zakresu prawa pracy i orzeczenie przez Sąd co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem pozwu (zastosowanie przepisów o odpowiedzialności materialnej pracowników za szkodę wyrządzoną pracodawcy). Strona skarżąca wniosła o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w całości i przekazanie temu Sądowi sprawy do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwany wniósł o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie oraz o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Skarżący Związek uważa, że wniesiona przez niego skarga powinna zostać rozpoznana z uwagi na konieczność rozstrzygnięcia istotnego zagadnienia prawnego odnoszącego się do problemu "związania" sądu orzekającego podstawą normatywną żądania, którą strona powodowa wyraźnie wskazała w treści pozwu. Poglądu o występowaniu w sprawie takiego zagadnienia prawnego Sąd Najwyższy

jednak nie podziela, wobec czego wskazana okoliczność nie jest uzasadnioną przesłanką przyjęcia skargi do rozpoznania.

Przed wszystkim trzeba zauważyć, że skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia wnoszonym w konkretnej, indywidualnej sprawie zakończonej wydaniem prawomocnego wyroku i dlatego argumenty za potrzebą rozpoznania tak rozumianego środka zaskarżenia przedstawione we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nie mogą pozostawać w oderwaniu od podstawy faktycznej i prawnej orzeczenia objętego skargą, jak również muszą być adekwatne do podstaw kasacyjnych, na których skarga została skonstruowana. Takie stwierdzenie wynika z tego, że Sąd Najwyższy (poza uwzględnieniem z urzędu przypadku nieważności postępowania apelacyjnego) rozpoznaje skargę kasacyjną wyłącznie w granicach zaskarżenia oraz w granicach jej podstaw, będąc przy tym związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia (art. 398¹³ § 1 i 2 k.p.c.).

W podstawach kasacyjnych niniejszej skargi strona powodowa powołała się wyłącznie na obrazę przepisów prawa procesowego. Tymczasem oparcie skargi kasacyjnej na podstawie naruszenia przepisów postępowania - poza sytuacją, w której postępowanie odwoławcze byłoby obarczone wadą powodującą jego nieważność - może być skuteczne wyłącznie wtedy, gdy okaże się, że wskazywane uchybienie Sądu drugiej instancji mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy (art. 398³ § 1 pkt 2 *in fine* k.p.c.). Strona powodowa w uzasadnieniu skargi nie twierdzi, że postępowanie apelacyjne było dotknięte nieważnością (a takiej nieważności nie dostrzega również Sąd Najwyższy z urzędu, gdyż w utrwalonym orzecznictwie przyjęte jest, że rozpoznanie sprawy z zakresu prawa cywilnego przez sąd pracy w postępowaniu odrębnym przewidzianym dla spraw z zakresu prawa pracy, samodzielnie nie powoduje nieważności postępowania ani też nie stanowi uchybienia procesowego mającego wpływ na wynik sprawy; por. uchwałę z dnia 2 października 1986 r., III PZP 57/86, OSNCP 1987 nr 10, poz. 152; OSPiKA 1987 nr 11-12, poz. 210, z glosą Z. Świebody; NP 1989 nr 5-6, s. 177, z glosą M. Gersdorf-Giaro i A. Wiśniewskiej oraz wyroki z dnia 3 grudnia 2010 r., I PK 120/10, OSNP 2012 nr 3-4, poz. 39 i z dnia 26 marca 2013 r., II PK 216/12, OSNP 2014 nr 1, poz. 5; por. też wyroki z dnia 21 stycznia 2003 r., I PK 21/02, OSNP 2004 nr 13,

poz. 226 i z dnia 7 marca 2006 r., I PK 146/05, OSNP 2007 nr 5-6, poz. 67; Gdańskie Studia Prawnicze-Przegląd Orzecznictwa 2009 nr 1, s. 127, z glosą A. Musiały).

W tej sytuacji obowiązkiem skarżącego było wykazanie, że zarzucane przez niego "zwykłe" uchybienia procesowe Sądu drugiej instancji (w zakresie obrazu art. 476 § 1 pkt 1, art. 385 oraz art. 187 § 1 pkt 2 w związku z art. 321 § 1 k.p.c.) mogły w sposób istotny wpłynąć na treść rozstrzygnięcia zawartego w zaskarżonym wyroku. Temu obowiązkowi skarżący Związek nie sprostał, tym bardziej że podstawą oddalenia powództwa w sprawie było poczynienie ustaleń faktycznych prowadzących do oceny, że nie ziszczyły się wszystkie konieczne przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego w stosunku do strony powodowej. W szczególności Sąd Okręgowy w zachowaniu pozwanego nie dopatrył się znamion bezprawności ani zawinienia, jak również wykluczył istnienie związku przyczynowego pomiędzy zachowaniem pozwanego a szkodą, na którą powoływała się strona powodowa. Powyższe ustalenia faktyczne (które wiążą w postępowaniu kasacyjnym - art. 398¹³ § 2 k.p.c.) oraz ich ocena prawna - także w kontekście wykładni i stosowania art. 415 k.c. (którego naruszenia nie powołano w skardze - art. 398¹³ § 1 k.p.c.) - uzasadniały zatem oddalenie powództwa również z punktu widzenia zasad odpowiedzialności deliktowej określonych w art. 415 i następne k.c. (a na tę podstawę prawną Związek powoływał się w pozwie). Mając to na względzie należy stwierdzić, że sformułowany w skardze problem prawny nie uzasadnia przyjęcia jej do rozpoznania, gdyż jego rozstrzygnięcie nie miałoby znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy w ustalonym stanie faktycznym (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OSNP 2006 nr 15-16, poz. 243).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. i orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. oraz § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jednolity tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 461).